

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1903)

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α'



Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1898 - 31 Δεκεμβρίου 1898

(ΧΑΕ) ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

doi: [10.12681/dchae.1556](https://doi.org/10.12681/dchae.1556)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (ΧΑΕ). (2013). Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1898 - 31 Δεκεμβρίου 1898. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, 60-62. <https://doi.org/10.12681/dchae.1556>





ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου
από 1 Ιανουαρίου 1898 - 31 Δεκεμβρίου 1898

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α' • Σελ. 60-62

ΑΘΗΝΑ 1903



ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1898—31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1898

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ Α. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ.

Φίλοι ἑταῖροι



Ὑχαρίστως καὶ πάλιν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προσκαλούμενοι ὅπως λογοδοτήσωμεν διὰ τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1898 πεπραγμένα, γνωρίζομεν Ὑμῖν καὶ πάλιν, ὅτι ἐκ παντὸς τρόπου τὸ ἡμέτερον Συμβούλιον πολλαχῶς συνεζήτησε καὶ ἐμελέτησε τὰ περὶ τῆς προαγωγῆς τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας.

Ὅπερ δὲ βαθέως ἐτάραξε καὶ συνεκλόνησεν ὅλον τὸ Ἔθνος, ὡς εἰκός, συνετάραξε καὶ συνεκλόνησε καὶ τὴν ἡμετέραν Ἐταιρείαν· ὡς οὐδεὶς δὲ ἡμῶν ἀγνοεῖ, τοῦτο ἦτο ἡ στυγερά καὶ ἀποτρόπαιος πράξις τῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς ἱεράς Κορυφῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Βασιλέως.

Ἡ ἡμετέρα Ἐταιρεία, καὶ ὡς Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον, καὶ Θεολογικόν, περὶ τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους ἀσχολουμένη, ἀπτήν ἔλαβε τὴν ἀπόδειξιν, ὅτι ἀληθῶς ἡ κατὰ τὸν φαλμῶδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Βασιλέως χεὶρ Κυρίου, αὕτη καὶ μόνη ἐπεσκίασε τὸν Σεπτὸν ἡμῶν Ἄνακτα, καὶ ἀπεμάκρυνε βαθὺ πένθος καὶ ἔθνικὸν ὄλεθρον.

Ἐπὶ τῇ διασώσει ταύτῃ τοῦ Βασιλέως, τὸ ἡμέτερον σωματεῖον ἔσπευσε ἐκ τῶν πρώτων νὰ ἀποστείλῃ συγχαρητήριον γράμμα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν σεβαστὴν ἡμῶν Προστάτιδα, ΗΤΙΣ λίαν εὐμενῶς ἠδύδκησεν ὅπως εὐχαριστήσῃ ἡμᾶς (1).

Ὡσαύτως ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν ἀπέστειλε συλλυπητήριον πρὸς τὰς ἀξιότιμους ἀδελφὰς τοῦ ἀποβιώσαντος ἐπιτίμου μέλους τῆς Ἐταιρείας ἐπιφανοῦς καὶ πεπαιδευμένου πολίτου καὶ ἀκραιφνοῦς πατριώτου Τιμολέοντος Φιλήμονος.

Ἐπὶ δὲ τῇ δολοφονίᾳ τοῦ ἐν Βόλῳ ἐφημερίου τῶν Δυτικῶν Ἰωάννου Δαλεζίου συνελυπήθη τὸν Σ. Ἀρχιεπίσκοπον τῶν ἐν Ἀθήναις Δυτικῶν.

Ἐγένετο ἀπόφασις ἵνα ληφθῇ πρόνοια ὅπως, εἰ δυνατόν, τὰ κειμήλια καὶ παλαιὰ ἱερά σκεύη καὶ ἄμφια τῶν καταργουμένων Μονῶν περιέρχωνται εἰς τὸ ἡμέτερον Μουσεῖον.

Ἐπίσης ὅπως, ὁπόταν οἱ πόροι τῆς Ἐταιρείας ἐπιτρέψωσι, προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς πρὸς σύνταξιν τοπικῶν μονογραφιδῶν,

1. Ἴδου ὡς ἔχει ἡ ἀποσταλεῖσα εὐχαριστήριος ἐπιστολή:

ΚΛΕΙΔΟΥΧΟΣ

Τ Π Σ

Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

ΑΝΑΚΤΟΡΑ

Ἐν Ἀθήναις

τῇ 27 Φεβρουαρίου 1898.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀναγνοῦσα τὴν ἐπιστολήν Ὑμῶν μετέταξεν ὅπως ἐκφράσω Ὑμῖν καὶ δι' Ὑμῶν εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐταιρείας τὰς ἐγκαρδίους Αὐτῆς εὐχαριστίας ἐπὶ τῷ συμμερισμῷ τῆς χαρᾶς Αὐτῆς καὶ τῆς λύπης καὶ τὴν θερμὴν ἀφοσίωσιν, ἣν δεικνύετε ὑπὲρ ἀπάσης τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Μεθ' ὑπολήψεως πλείστης

Δ. Μεσσαλᾶς

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον
τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας
κ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΝ ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ

Ἐνταῦθα

πραγματευομένων περί τῶν ἐν χώραις ἢ νήσοις Ἑλληνικῶν μνημείων τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιότητος.

Ἐπίσης ὅπως γίνηται ἡ δέουσα ἐνέργεια, ἵνα ἐν καιρῷ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμος, ἀναθέτων εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρείαν τὴν διάσωσιν τῶν ἀνὰ τὸ κράτος Χριστιανικῶν Ἀρχαιοτήτων.

Ἡ Ἑταιρεία ἡμῶν προσκληθεῖσα πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐορτάς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κ. Α. Παππούδωφ, τοῦ Συμβούλου κ. Α. Βενιζέλου, τοῦ Γραμματέως κ. Κλωνὸς Στεφάνου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου κ. Γ. Λαμπάκη (1)

1. Ὁ Πρόεδρος κ. Ἀρ. Παππούδωφ προσφωνήσας τὰ δέοντα, ἐπέδωκε καὶ τὸ ἐξῆς συγχαρητήριον τῆς Ἑταιρείας ἔγγραφον:

« Ἀθήνησι τῆς 6/Ἰη' Ἀπριλίου αὐτῆς.

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς Ὑμετέρας Σχολῆς ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία τὰ βέλτεστα εὐχεται αὐτῇ καὶ τῇ διευθύνσει αὐτῆς.

Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιστήμη οὐδέποτε ἔσονται ἐπιλήσμονες ἡλικίας ὀφείλουσι πρὸς τε τὴν Γαλλίαν καθόλου καὶ τὴν Γαλλικὴν ἐπιστήμην ὀφειλάς· μερικώτερον δὲ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σχολὴν, ἥτις περὶ τὴν ἔρευναν τῆς ἀρχαιότητος, οὐχ' ἦρτον δὲ τὴν τῶν μέσων χρόνων διατρίβουσα, περιφανῆ ἐπιστημονικὰ μνημεῖα ἤγειρεν οὐ μόνον τῇ ἀρχαίᾳ ἀλλὰ καὶ τῇ Χριστιανικῇ Ἑλλάδι.

Ἐπὶ τοῦτοις τὸ ἡμέτερον σωματεῖον βίον εὐχεται μάλιστα καὶ ἀτέρμινα πρόβodon τῷ σοφῷ Ὑμῶν ἰδρύματι, τῷ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀναμιμνήσκοντι ἡμῖν τὴν μεγάλην, τὴν σοφὴν, τὴν πᾶσιν ἡμῖν προσφιλεῖ Γαλλίαν ».

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως

Ὁ Πρόεδρος

ΑΡ. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Κλων Στέφανος

Ὁ δὲ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Homolle διὰ τῶν ἐξῆς ἀπήνητησεν, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Σχολὴ πάντοτε ἐπεδείξατο μεγάλην προσοχὴν περὶ τὴν σπουδὴν τῶν Χριστιανικῶν Ἀρχαιοτήτων: « Cette tradition que l'École a héritée de grands érudits français et en particulier de Ducange, nous tenons à honneur de la conserver. Nous sommes heureux que les Grecs reviennent à ces études trop longtemps abandonnées, qui leur appartiennent en propre; car le christianisme, dans ses origines et ses premiers développements, est, pour une part essentielle, l'oeuvre de la pensée hellénique; nous saluons nos collaborateurs de la Société d'archéologie chrétienne, nous leur souhaitons avec toute cordialité le succès et l'honneur ».